

MRF 2025.164

Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse af 27. november 2025, j.nr. 23/11713

Ophævet godkendelse efter vandløbslovens § 17 af, at de i januar 2023 opmålte eksisterende dimensioner af Vester Nebel Å som følge af erosion var lovlige, da vandløbslovens § 17 vedrører aktive ændringer i vandløb og ikke kan anvendes på ændringer af vandløbets forløb og skikkelse, når ændringen er en følge af kommunens manglende vandløbsvedligeholdelse.

Sagen drejer sig om Kolding Kommunes vedligeholdelse af det offentlige vandløb Vester Nebel Å, hvor en bredejer (B) i en årrække havde klaget over kommunen manglende vedligeholdelse af vandløbet, der er omfattet af regulativ fra 1988, hvorefter vandløbsvedligeholdelsen fra st. 1980-st. 13.726 ”skal foretages ud fra ønsket om at bevare en naturlig tilstand med de angivne dimensioner som retningsgivende for vandløbets skikkelse”, og hvor det af regulativets afsnit 8.4 fremgår, at strækningen st. 1980- st. 13.726 henligger som naturvandløb. Vester Nebel er samtidigt omfattet af naturbeskyttelseslovens § 3. I juli 2017 traf kommunen med henvisning til vandløbslovens §§ 12 og 27 afgørelse om, at en del strækningen af Vester Nebel Å ikke skulle oprenses, mens kommunen ville oprense en anden delstrækning. B påklagede afgørelsen og gjorde bl.a. gældende, at der var faste krav til vandløbets bundkote og bredde, som kommunen skulle genskabe. Miljø- og Fødevareklagenævnet i 2021 ikke B medhold, men ophævede samtidigt kommunens afgørelse om at oprense en delstrækning (MRF 2021.177). Efter anmodning fra kommunen genoptog klagenævnet sagen og ophævede og hjemviste herefter den 14. marts 2022 (j.nr. 21/10207) kommunens afgørelse om, at der ikke skulle gennemføres vandløbsvedligeholdelse, med henvisning til begrundelsesmangler. Kommunen traf herefter i april 2022 afgørelse om, at kommunens vandløbsvedligeholdelse på en bestemt strækning var i overensstemmelse med vandløbsregulativet fra 1988, da vandløbets vandføringsevne svarede til vandføringsevnen ved regulativets vedtagelse. B påklagede afgørelsen og gjorde bl.a. gældende, at kommunen var

forpligtet til at rense op til de indmålte bundkoter, som fremgik af regulativet. Miljø- og Fødevareklagenævnet ophævede herefter i maj 2023 (MRF 2023.167) kommunens afgørelse om at kommunen havde opfyldt vedligeholdelsespligten af vandløbet, da dette ikke var dokumenteret. Nævnet lagde vægt på, at vandløbsregulativet fra 1988 ”ulovligt udlægger strækningen som et naturvandløb, hvorefter der ikke er en gyldig regulativbestemmelse, der fastlægger hvilken skikkelse eller vandføringsevne, kommunen skal søge at bevare ved sin vedligeholdelse”. Og så længe regulativet ikke fastlægger en gyldig skikkelse eller vandføringsevne for strækningen, fandt nævnet ikke det var muligt for kommunen at dokumentere overholdelsen af vedligeholdelsespligten efter vandløbslovens § 27, stk. 1, jf. § 31, stk. 1. Kolding Kommune traf herefter i august 2023 en ny afgørelse, hvor kommunen med henvisning til vandløbslovens §§ 17 og 62 på strækningen st. 2.653 til st. 2.740 af Vester Nebel Å godkendte de eksisterende dimensioner som opmålt i januar 2023. Denne afgørelse blev påklaget af B, der bl.a. gjorde gældende, at kommunens manglende vedligeholdelse af vandløbet var udtryk for en langsigtet ulovlig vandløbsregulering, og henviste til bl.a. FOB 2001.248. Miljø- og Fødevareklagenævnet (formanden) lagde til grund, at ”regulering” af vandløb efter vandløbslovens §§ 16 og 17 kræver en aktiv handling, der ændrer vandløbets forløb. Da kommunens afgørelse alene fastlagde de dimensioner, som fremgik af kommunens opmåling i januar 2023, ophævede Miljø- og Fødevareklagenævnet kommunens afgørelse.

Kommentar: Klagesagen illustrerer en betydelig kreativitet i kommunen for at lovliggøre mange års manglende kommunal vandløbsvedligeholdelse. I denne sag om kommunens forsøg på en art lovliggørende tilladelse efter vandløbslovens § 17 må det tiltrædes, at kommunens manglende vandløbsvedligeholdelse ikke kan lovliggøres ved tilladelse efter vandløbslovens § 17, da en sådan lovliggørelse alene er relevant, når kommunen aktivt har ændret vandløbets forløb. Derimod kan § 17 ikke anvendes, når vandløbets forløb og dimensioner er ændret, fordi kommunen har tilsidesat sine lovfastsatte forpligtelser som vandløbsmyndighed. Hvis der i disse tilfælde skal ske retlig

*lovliggørelse, må det nødvendigvis ske i form af et nyt vandløbsregulativ, hvis nærmere indhold skal opfylde kravene i vandløbslovens § 12 og i øvrigt være baseret på en korrekt beregning af vandløbets vandføringsevne, som det blev fastslået i **MRF 2025.171 Mfk**, hvor klagenævnet ophævede Aalborg Kommunes nye vandløbsregulativ for Skovåen til afløsning af et tidligere naturvandløbsregulativ, da det nye regulativ var baseret på teoretiske beregninger, der overvurderede vandføringsevnen. Et nyt lovliggørende vandløbsregulativ kan dog ikke have frigørende virkning for det erstatningsansvar, som kommunen måtte have pådraget sig over for lodsejere efter vandløbslovens § 73. Se tillige **MRF 2025.165 Mfk**, hvor klagenævnet stadfæstede Kolding Kommunes afgørelse om, at der ikke skulle foretages vandløbsvedligeholdelse med den begrundelse, at vandløbsregulativet for Vestre Nebel Å er ugyldigt, fordi det udlægger vandløbet som naturvandløb, mens nævnet i **MRF 2025.66 Mfk** udtrykkeligt udtalte, "at den omstændighed, at en vandløbsstrækning er udlagt til naturvandløb i et regulativ [...] ikke i sig selv kan medføre, at der ikke kan meddeles påbud om retablering som følge af en ulovlig regulering".*

Ophævelse af afgørelse i sag om regulering af Vester Nebel Å i Kolding Kommune

Sag: 23/11713

Dato: 27. november 2025

Miljø- og Fødevareklagenævnet har truffet afgørelse efter vandløbslovens § 17 og § 62, jf. § 80, stk. 1.^[1]

Miljø- og Fødevareklagenævnet ophæver Kolding Kommunes afgørelse af 30. august 2023 om godkendelse af de eksisterende dimensioner i omløbet fra st. 2.653-2.740 i Vester Nebel Å, som lovlige.

Det indbetalte klagegebyr tilbagebetales.

Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse er endelig og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 17, stk. 1, i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet^[2] og gebyrbekendtgørelsens § 2, stk. 6.^[3] Eventuel retssag til prøvelse af afgørelsen kan anlægges ved domstolen.

Afgørelsen er truffet af formanden på nævnets vegne, jf. § 8 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

1. Klagen til Miljø- og Fødevareklagenævnet

Afgørelsen er den 18. september 2023 påklaget til Miljø- og Fødevareklagenævnet af bredejer, der er repræsenteret ved advokat.

Klager har navnlig anført, at

- afgørelsen ikke indeholder tiltag, der skal standse eller reducere erosion og materialetransport i vandløbet, hvorfor afgørelsen er mangelfuld og fagligt

uansvarlig,

- der foreligger tidligere opmålinger af omløbsstryget, hvoraf den ældste bør lægges til grund som dokumentation for den oprindeligt godkendte tilstand, og
- kommunens manglende vedligeholdelse, er udtryk for en langsigtet og ulovlig vandløbsregulering.

Klagepunkterne er nærmere uddybet i afsnit 2.3.

2. Sagens oplysninger

Sagen omhandler Kolding Kommunes godkendelse af de eksisterende dimensioner i omløbet fra st. 2.653-2.740 i Vester Nebel Å ved Elkærholm.

Klager ejer matr.nr. 6 a, V. Nebel By, V. Nebel og er bredejer til Vester Nebel Å på omhandlede strækning.

Vester Nebel Å er et offentligt vandløb og omfattet af "Regulativ for Vester Nebel Å" af 30. juni 1988.

2.1 Sagens forhistorie

Miljø- og Fødevareklagenævnet traf den 9. april 2021 afgørelse om ikke at give medhold i klage over Kolding Kommunes afgørelse af 31. juli 2017 om, at der ikke foretages oprensning af vandløbsstrækningen st. 3.500-3.800, samt om at ophæve Kolding Kommunes afgørelse om dispensation fra til oprensning af Vester Nebel Å på strækningen st. 3.800-4.200 af 31. juli 2017 og hjemvise sagen til fornyet behandling.^[4]

Miljø- og Fødevareklagenævnet genoptog efterfølgende nævnets afgørelse af 9. april 2021, idet nævnet ikke havde taget stilling til strækningerne st. 1.989-3.500, st. 4.200-5.565 samt omløbsstryget ved st. 2.660. Den 14. marts 2022 traf nævnet således ny afgørelse i sagen og ophævede Kolding Kommunes afgørelse af 22. august 2016 om vedligeholdelse af Vester Nebel Å, for så vidt angår disse strækninger og hjemviste sagen til fornyet behandling i førsteinstansen.^[5]

Det fremgår bl.a. af afgørelsen, at regulativet for Vester Nebel Å i afsnit 8.4 udlægger vandløbet på strækningen st. 1.980-13.726 som et naturvandløb, og at

regulativet ikke indeholder krav til vandføringsevnen eller faste krav til vandløbets skikkelse på strækningen, dels da de angivne dimensioner ifølge regulativet alene er retningsgivende, og dels da der kun er dimensioner i form af bundkote og en udefineret indmålt bredde, og ingen skråningsanlæg. Idet det påhviler vandløbsmyndigheden at sikre, at det retlige grundlag for myndighedens administration af vandløb er i overensstemmelse med vandløbsloven henstilledes nævnet til, at Kolding Kommune skulle sikre, at regulativet ændres, så forholdet bringes i overensstemmelse med vandløbslovens § 12, stk. 1, nr. 1.

2.2 Den påklagede afgørelse

Kolding Kommune har den 30. august 2023 truffet afgørelse om at godkende de eksisterende dimensioner i omløbet fra st. 2.653-2.740 i Vester Nebel Å ved Elkærholm, som lovlige. Afgørelsen er truffet i medfør af vandløbslovens § 17 og § 62.

Om baggrunden for afgørelsen har Kolding Kommunen anført, at kommunen har genoptaget sagen på baggrund af Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse af 14. marts 2022, således at den eksisterende skikkelse af omløbet ved Elkærholm fra st. 2.653-2.740, kan lovliggøres igennem en vandløbsregulering. Kommunen har på den baggrund valgt at foretage en retlig lovliggørelse af de eksisterende forhold i omløbet, hvorefter reguleringen fastsætter de nuværende fysiske forhold i omløbet, som de lovlige dimensioner. Videre har kommunen anført, at omløbets dimensioner, herefter vil indgå som en integreret del af det gældende vandløbsregulativ af 30. juni 1988 fra det tidligere Vejle Amt. Ifølge kommunen bliver omløbet således omfattet af regulativets afsnit 8 om vedligeholdelse, hvorefter vedligeholdelsen skal tilsigte at bevare den naturlige tilstand i vandløbet, med de angivne dimensioner som retningsgivende.

For så vidt angår reguleringsprojektets formål har Kolding Kommune anført, at det gennemføres for at godkende den eksisterende skikkelse af omløbet ved Elkærholm fra st. 2.653-2.740, og herved sikre sammenhæng imellem det gældende regulativ og omløbet. Vedrørende de nuværende og fremtidige forhold har kommunen anført, at omløbets fremtidige regulativmæssige dimensioner, tager udgangspunkt i de nuværende dimensioner, der er opmålt i januar 2023. Kommunen har i den forbindelse henvist til afgørelsens tabel 1, hvori dimensionerne af omløbet er angivet.

Ifølge Kolding Kommune fastholdes regulativets eksisterende dimensioner ved st. 2.649, hvor der sker en vanddeling mellem sideløbet og omløbet, og der foretages således alene en lovliggørelse af de faktiske forhold, begyndende ved selve indløbet til omløbet i st. 2.653. Videre har kommunen anført, at de eksisterende regulativmæssige dimensioner fastholdes tilsvarende nedstrøms fra st. 2.740. Herudover har kommunen anført, at de fremtidige regulativmæssige dimensioner af omløbet, er fastsat ud fra den nuværende vandføringsevne, jf. vandløbslovens § 12.

Herudover har Kolding Kommune bemærket, at vedligeholdelsen, ifølge regulativet, skal foretages ud fra ønsket om at bevare en naturlig tilstand, med de angivne dimensioner, som retningsgivende for vandløbets skikkelse. Efter kommunens opfattelse betyder dette, at vandløbet kan antage en vilkårlig skikkelse, så længe vandføringsevnen ikke forringes i forhold til de angivne teoretiske dimensioner, der er angivet i tabel 1.

2.3 Klagens indhold

Klager har indledningsvist redegjort for sagens forløb samt Kolding Kommunes vandløbsadministration, som efter klagers opfattelse har været mangelfuld. Klager har i den forbindelse bl.a. anført, at Kolding Kommune anvender vandløbslovens § 62 til at begrunde reguleringsprojektet, men at der ikke er tale om manglende viden om de faktiske forhold. Efter klagers opfattelse, blev forholdene grundigt belyst af Orbicon, ved en opmåling i februar 2015, og en forundersøgelse udarbejdet for kommunen den 18. juni 2015. Klager har på den baggrund anført, at Kolding Kommune handler mod bedre vidende, og dermed culpøst, når kommunen påstår, at det er nødvendigt at lægge den nuværende, faktiske tilstand til grund for en lovliggørende vandløbsregulering. Herudover har klager anført, at der foreligger tidligere opmålinger af omløbsstryget, hvoraf den ældste bør lægges til grund som dokumentation af den oprindeligt godkendte tilstand.

Videre har klager anført, at Kolding Kommunes godkendelse af de eksisterende dimensioner i omløbet, udgør et øjebliksbillede af et ustabilt vandløb, under fortsat nedbrydning. Ifølge klager er der ingen grund til at betvivle, at øjebliksbilledet er korrekt, men efter klagers opfattelse rummer afgørelsen ingen tiltag eller anvisninger, der skal standse eller reducere nedbrydningen ved

erosion og materialetransport, hvorfor afgørelsen er mangelfuld og fagligt uansvarlig.

Herudover har klager anført, at Kolding Kommune hverken har overholdt vandløbslovens § 12 eller udarbejdet et regulativ for Vester Nebel Å, som skal indeholde en tydelig betegnelse af vandløbet og bestemmelser om vandløbets skikkelse eller vandføringsevne, samt om vandløbets vedligeholdelse. Klager har desuden påpeget, at det gældende regulativ fra 1988, ifølge regulativets kapitel 10, skulle revideres inden den 24. juni 1998. Det er efter klagers opfattelse en skærpende omstændighed, at Kolding Kommune siden sin dannelse i januar 2007 har været bekendt med, at regulativet for Vester Nebel Å ikke var i overensstemmelse med Folketingets Ombudsmands udtalelse i FOB nr. 2001.248.

Endvidere har klager anført, at det ikke fremgår af vandløbsregulativet fra 1988, der optager hovedløbet som amtsvandløb, at Vester Nebel Ås hovedløb er igennem omløbsstryget og at strækningen dermed er offentligt vandløb. Ifølge klager er omløbsstryget først etableret i april 1992, som et biløb til Vester Nebel Ås hovedløb, henover Elkærholms opstemning, men at det ikke fremgår på anden måde af afgørelsen, at der er sket en omklassifikation af dele af vandløbet. Ifølge klager fremgår det således heller ikke af afgørelsen, om det hidtidige hovedløb over opstemningen i dag er offentligt eller privat vandløb eller om Vejle Amts godkendelse af 20. januar 1989 er ophævet. Det er på den baggrund klagers opfattelse, at Kolding Kommunes afgørelse bør afvises som mangelfuld og ugyldig.

Klager har desuden anført, at Kolding Kommunes afgørelse splitter kommunes afgørelse af 22. august 2016, der blev ophævet med Miljø- og Fødevarerklagenævnets afgørelse af 14. marts 2022, op i den foreliggende afgørelse og en anden afgørelse, som forventes truffet senere. Efter klagers opfattelse, er der dog en klar årsagssammenhæng mellem nedbrydningen af omløbsstryget ved Elkærholm og tilsandingen af strækningen nedstrøms, med aflejringer af sand og slam på op til 0,8 m over den oprindelige grus og stenbund. Efter klagers opfattelse forsøger kommunen herved at adskille årsag og virkning. Det er desuden klagers opfattelse, at opdelingen af den hjemsendte afgørelse i flere forskellige og tidsmæssigt forskudte afgørelser, ikke er i overensstemmelse med Miljø- og Fødevarerklagenævnets afgørelse af 14. marts 2022.

Ifølge klager har Kolding Kommunes manglende vedligeholdelse resulteret i, at vandløbet, som tidligere havde stor opgang af havørred og forekomst af de

sjældne fiskearter smerling og bæklampret, ikke længere opfylder vandområdeplanens målsætning om "god økologisk tilstand". Efter klagers opfattelse, har kommunen således bevidst handlet i strid med vandområdeplanen, og er dermed ansvarlig for den indtrufne miljøskade.

Klager har tillige anført en række betragtninger om et af Kolding Kommune planlagt vandløbsprojekt, idet projektet efter klagers opfattelse går langt ud over det nødvendige i forhold til kravene i vandområdeplanen, hvorfor kommunen har misbrugt statslige og EU-midler. Det er desuden klagers opfattelse, at kommunens manglende vedligeholdelse af omløbsstryget, skyldes et ønske om at opnå den i vandplanprojektet beskrevne faldudligning, på strækningen opstrøms til Jordrupvej, på bekostning af miljøtilstanden nedstrøms strækning af vandløbet og anvendeligheden af klagers arealer. Efter klagers opfattelse, er dette udtryk for en langsigtet og ulovlig vandløbsregulering.

Klager har desuden anført en række betragtninger om de økonomiske konsekvenser Kolding Kommunes reguleringsprojekt og manglende vedligeholdelse har for klager, herunder klagers erstatningskrav, som følge af projektets påvirkning af klagers arealer.

Klager har den 17. oktober 2023 fremsendt bemærkninger til Kolding Kommunes bemærkninger af 6. oktober 2023. Heri har klager bl.a. anført, at omløbsstryget ved Elkærholms opstemning, ikke er medtaget i regulativet fra 1988, idet omløbsstryget først blev etableret som nyt vandløb i 1992, samtidig med, at det eksisterende hovedløb henover opstemningen, blev bibeholdt som offentligt vandløb. Efter klagers opfattelse bekræftes dette af, at vandløbsopmålingen fra 1995 kun omfatter hovedløbet, der ikke kan anvendes som dokumentation for omløbsstryget. Kommunens henvisningen til Miljø- og Fødevarerklagenævnets afgørelse af 31. maj 2023, i relation klagers bemærkninger om, at kommunen har lagt den faktiske tilstand til grund for vandløbsreguleringen, er ifølge klager derfor misvisende. Efter klagers opfattelse, er det af samme grund fortsat uafklaret, om omløbsstryget er et privat eller et offentligt vandløb, og i givet fald, hvornår det er optaget til offentligt vandløb. Dertil har klager anført, at den påklagede afgørelse heller ikke har redegjort for dette.

2.4 Kolding Kommunes bemærkninger til klagen

Kolding Kommune har den 6. oktober 2023 til klagen bemærket, at klagen indeholder en række beskrivelser, der efter kommunens vurdering ikke vedrører

den påklagede afgørelse, men derimod har været en del af klagers bemærkninger i en tidligere klagesag.[6] Kommunen har herefter oplyst, at kommunen er i gang med at revidere vandløbsregulativet for Vester Nebel Å, på baggrund af Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse af 31. maj 2023,[7] der omhandler vedligeholdelse af Vester Nebel Å.

For så vidt angår klagers bemærkninger om, at kommunen har lagt den faktiske tilstand til grund for vandløbsreguleringen har kommunen henvist til at følgende fremgår af Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse af 31. maj 2023:

”Det af kommunen anførte om, at det er muligt at fastsætte vedligeholdelsen ud fra vandløbs vandføringsevne i 1995, indtil et nyt regulativ foreligger, kan ikke føre til et andet resultat, idet vandføringsevnen ikke er beskrevet i regulativet, og da det er forudsat i vandløbslovens § 12, stk. 1, nr. 1, at et offentligt vandløbs skikkelse eller vandføringsevne kun kan fastsættes gyldigt i et regulativ.”

3. Miljø- og Fødevareklagenævnets bemærkninger og afgørelse

3.1 Miljø- og Fødevareklagenævnets prøvelse

Det fremgår af § 11, stk. 1, 1. pkt., i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet, at nævnet kan begrænse sin prøvelse af en afgørelse til de forhold, der er klaget over. Det fremgår dog af forarbejderne til bestemmelsen,[8] at nævnet har mulighed for og efter omstændighederne pligt til at inddrage andre forhold end det, der er klaget over, f.eks. spørgsmålet om overholdelse af gældende EU-ret eller grundlæggende forvaltningsretlige grundsætninger.

Det følger endvidere af § 11, stk. 2, i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet, at nævnet kan begrænse sin prøvelse til de væsentligste forhold.

Miljø- og Fødevareklagenævnet har i denne klagesag alene fundet anledning til at behandle Kolding Kommunes anvendelse af vandløbslovens § 17 og § 62.

Miljø- og Fødevareklagenævnet har ikke taget stilling til sagens øvrige klagepunkter, jf. herved § 11 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

3.2 Miljø- og Fødevareklagenævnets bemærkninger

Det følger af vandløbslovens § 16, at der ved regulering af et vandløb forstås ændring af vandløbets skikkelse, herunder vandløbets forløb, bredde, bundkote og skråningsanlæg, medmindre foranstaltningerne er omfattet af kapitel 8 eller kapitel 10.

Videre fremgår det af vandløbslovens § 17, at vandløb kun må reguleres efter vandløbsmyndighedens bestemmelse.

Det fremgår af vandløbslovens § 62, at uanset at forholdene ved et vandløb eller anlæg tidligere er fastlagt ved aftale, eller at der tidligere er truffet afgørelse herom, kan der fastsættes nye bestemmelser vedrørende vandløbet eller anlægget, hvis de faktiske forhold har ændret sig, eller hvis den tidligere aftale eller afgørelse må anses for utilstrækkelig.

Det fremgår af forarbejderne til vandløbsloven af 1982,^[9] at de indgreb, der nævnes i § 16 (ændring af vandløbets skikkelse, herunder vandløbets forløb, bredde, bundkote eller skråningsanlæg) svarer til de indgreb, vandløbsretten kunne tillade efter den tidligere bestemmelse om regulering i § 20, stk. 4, i vandløbsloven fra 1970.^[10] Efter denne bestemmelse kunne Vandløbsretten træffe bestemmelse om forandringer ikke blot i et vandløbs dimensioner, men også i beliggenheden af vandløbet, således at der på en kortere eller længere strækning gravedes et helt nyt vandløb, eller således at det åbne løb på kortere eller længere strækninger blev erstattet af eller suppleret med en rørledning, ligesom der kunne træffes bestemmelse angående tilvejebringelse eller ændring af strømløb gennem søer, indføring af sideløb, inddigning af vandløbet eller af andre vandløb i samme nedbørsområde, om fastlæggelse eller ændring af vandskel og afledning til nye afløb, om ændring af vandløbets udløb i havet eller fjorden og om andre lignende foranstaltninger af vandløbet.

Begrebet "regulering" blev indført i anordning 29/7 1846 "om vands afledning og afbenyttelse til jorders forbedring".^[11] Professor Flemming Tolstrup angiver i bogen "Vand og Vandløb" fra 1970,^[12] at ordet "regulering" kom til at betyde arbejder, der i forbindelse med optagelse af vandløb som offentlige blev gennemført for at sætte et vandløb i en sådan stand, at det i fremtiden kunne tilfredsstille afledningen ved hjælp af almindelig vedligeholdelse. Da der opstod tvivl om, hvorvidt reglerne om regulering kunne anvendes fuldt ud på senere ændringer og nyanlæg, besluttedes det ved udarbejdelse af vandløbsloven i 1949 at gøre regulering anvendelig overalt, hvor vandafledningen trænger til forbedring.^[13]

Endelig fremgår det af bemærkningerne til vandløbsloven af 1982,^[14] at bestemmelserne i vandløbslovens kapitel 6 om regulering af vandløb indeholder lovens grundlæggende regler om beskyttelse af vandløbets naturgivne skikkelse, hvorfor der ikke må reguleres, medmindre der forudgående kan opnås en tilladelse hos vandløbsmyndigheden.

Miljø- og Fødevareklagenævnet finder, at Kolding Kommunes afgørelse af 30. august 2023 hviler på en fejlagtig retsanvendelse og derfor er ugyldig.

Ved afgørelsen har Miljø- og Fødevareklagenævnet lagt vægt på, at Kolding Kommune med afgørelsen har lovliggjort de eksisterende dimensioner i omløbet fra st. 2.653-2.740 i Vester Nebel Å ved Elkærholm, som vandløbets nuværende skikkelse. Nævnet konstaterer i den forbindelse, at kommunen har henvist til vandløbslovens § 17, som hjemmel for afgørelsen. Det er på baggrund af ordlyden af vandløbslovens § 17, og forarbejderne hertil, nævnets opfattelse, at en regulering efter vandløbslovens § 17, som udgangspunkt kræver en aktiv handling og dermed en ændring af vandløbet. Efter nævnets vurdering, har kommunen imidlertid ikke foretaget en fysisk ændring af omløbets skikkelse, men alene fastlagt de dimensioner kommunen har opmålt i januar 2023, som vandløbets skikkelse. Idet kommunen således ikke har foretaget en ændring af vandløbet finder nævnet, at der i det konkrete tilfælde ikke er tale om en regulering af omløbet i Vester Nebel Å i vandløbslovens forstand.

3.3 Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse

Miljø- og Fødevareklagenævnet ophæver Kolding Kommunes afgørelse af 30. august 2023 om godkendelse af de eksisterende dimensioner i omløbet fra st. 2.653-2.740 i Vester Nebel Å, som lovlige.

^[1] Lovbekendtgørelse nr. 1217 af 25. november 2019 om vandløb.

^[2] Lov nr. 1715 af 27. december 2016 om Miljø- og Fødevareklagenævnet som senest ændret ved lov nr. 640 af 11. juni 2024 om ændring af lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet mv.

^[3] Bekendtgørelse nr. 132 af 30. januar 2017 om gebyr for indbringelse af klager for Miljø- og Fødevareklagenævnet mv.

[4] Miljø- og Fødevareklagenævnets sagsnr.: 18/05714 og 18/05736.

[5] Miljø- og Fødevareklagenævnets sagsnr.: 21/10207.

[6] Kolding Kommunen har henvist til Miljø- og Fødevareklagenævnets klagenummer 1002400.

[7] Miljø- og Fødevareklagenævnets sagsnr. 22/05640.

[8] Jf. bemærkningerne til § 11 i forslag L44 til lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet (FT 2016-17).

[9] Lovforslag nr. L 58 til lov om vandløb, fremsat den 21. januar 1980, bemærkningerne til § 16.

[10] Lovbekendtgørelse nr. 132 af 6. marts 1970 om vandløb.

[11] Efter anordningens § 7 skulle vandløbsretten efter beslutningen om at sætte et vandløb under offentligt tilsyn undersøge, om dets naturlige beskaffenhed eller dets faktiske tilstand gjorde udvidelser, fordybninger eller andre væsentlige forandringer nødvendige.

[12] Bl.a. forfatter til den kommenterede vandløbslov fra 1975.

[13] Flemming Tolstrup, "Vand og Vandløb", 1970, s. 58-59.

[14] Lovforslag nr. L 58 til lov om vandløb, fremsat den 21. januar 1980, bemærkningerne til kapitel 6.

Lovområder:

Vandløbsloven